

Και καινείς δὲν θὰ τὸ ρίχνῃ τώρα καὶ σ'τὰ λάχανα...
γέλασε, Καραναβιλέ μου,
μὲ τὴν μάσκα τοῦ πολέμου...
τί χαραϊς! τί χάχανα.

Τρέχουν ρήτορες στωϊκοὶ
καὶ σ'τ'αὐτὰ μας λὰν στωϊκῶς
ὅτι δὲν θ'ἀλέθουν μύλοι
καὶ τῆς θεῖας μας τῆς Κονδύλας.

Προσφώνσεις δευτέρα τῆς πρώτης φαιδρωτέρας.

Γέρω μας τὸ πᾶν κροτεῖ,
φτερουγίζου ἀστοί,
ποῦχουν πιθαμὴ τὸ νύχι.

Ἄρκουδιάρηδες χορεῦσιν
καὶ ν'ἀρπάξουν γυρεῦσιν
ὅ,τι λάχῃ κι' ὅ,τι τόχῃ.

Κύτταξέ μας χαρποῦς,
τώρα δρέπομεν καρποῦς
εὐτυχίας ἀνεπάφου.

Δόξης ποταμὸς ἀγάρρους,
καὶ μὲ Τούρκους καὶ Βουλγάρους
πρώτοι φίλοι μέχρη τάφου.

Ἄφινω καὶ τουφέκι
καὶ ξίφος κοφτερό,
πέρνω τὸ τουμπαλέκι
κι' ἀρχίζω τὸν χορό.

Δὲν θέλω μπαγιονέταις,
μὲ σκιαζῶν ἢ τρουμπέταις,
μὲ σκιαζῶν τὰ ταμπουρά.

Θέλω γὰρ σένα μόνο
ν'ἀνάξω, νὰ πυρώνω,
καὶ νὰ μὲ πιάνη μουβρα.

Παρήγορός μας στάσου,
κι' ὅσοι δεῖνὰ τραβοῦν
γελῶντες ἀς διαδοῦν.

Κι' ἄς τρέξουν ἔμπροστά σου
καὶ φίλοι μας Βαρωνοί,
κι' ἐκείνους, ποῦ πληθρόναι.

Προσφώνσεις τρίτη στωϊκοῦ ψωρότη.

Ἐν τῷ μέσῳ τόσο θρήνου
ἔγγελος χαρᾶς ἐφάνης...
ἴσως γίνῃ καὶ κινίνης
καὶ ρετσειολάδου σπάνης.

Κι' ὅλο κάνω παραινεσίες καὶ σ'ἐκείνους καὶ σ'αὐτοὺς
μὲ πολλὴν φαιδρότητα

νὰ προσέχουν νὰ μὴν πάθουν τεταρταίους πυρατοῦς
καὶ δυσκοιλιότητα.

Δρὸ Στεφάνους ἔχει τώρα
τὸ Ρωμαϊκὸ Κουβέρνο,
καὶ μὲ τοὺτους νέα φόρα,
καὶ μὲ τοὺτους δρόμο πέρνω.
Τοῦτοι κι' ἔξω κι' ἔδω πέρα
ἔγιναν πολλῶν φοβέρα.

Αὐτὸς μὲν κατ' Ἀγγλογάλλων
ἀτρομήτως ξιφουλκῶν,
ὁ δὲ τρόμος τῶν μεγάλων
τοῦ Ταμείου ποτικῶν.

Ὅ μὲν τόσους γὰρ τὸ μέλλον
ἀνησυχούς ἠσυχάσας
μ'ἐπαγγελίων πληθώραν.

Ὅ δὲ νέους φόρους θέλων
καὶ τὸν μπουσουλὰ του χάσας
εἰς τοῦ Κεντρικοῦ τὴν ψώραν.

Νέοι φόροι... χί χι χι...
νὰ γὰρ φόρους ἐποχή...
ὠχου ζάχαρες καὶ μέλια.

Νέοι φόροι... γὰ χὰ χὰ...
τοὺς ἀκούω μοναχὰ
καὶ ξεραίνομαι σ'τὰ γέλοια.

Νέοι φόροι, νέα βάρη,
τέρψις κάθε συμπολίτου...
κούρψε τὸν κασιδιάρη
γὰ νὰ πάρῃς τὸ μαλλί του.

Καλῶς ἤλθεσ' στὰς Ἀθήνας
μὲ τὸ φάντασμα τῆς παίνας
μέσα σὲ Ταμείων κρίσεις καὶ πτωχεύσεις ἀγοραίας,
ὅπου κάνει τὸ Κουβέρνο τὸν ἀστέιο τῆς παρέας.

Καὶ καμπόσασε ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας

Ἔοι τὴν Ἐσπερίαν, τὸ Περιοδικόν,
εἰκονογραφημένον κι' εὐγλώττως ἔθνικόν.
Ὁ Καίσαρ ὁ Χρῆστος τὸ βγάξει σ'τὸ Λονδίνον
ἐξαιρετὸν καθ' ἅλα πρὸς δέξαν τῶν Ἑλλήνων.

Τοῦ Νι' Τρηγοροπούλου ἡ Κρητικὴ Ἐνότης,
φύλλον καλογραμμένον κι' ἀκμάζον ἐν τοῖς πρώτοις,
ποῦ μ' ἕνα νέον σφρήγος καὶ μ' ἕνα νέον τόνον
εἰσήλθε τελευταίως σ'τὸν πέμπτον τὸν χρόνον.

Ὁ Κινηματογράφος, ὁ θαυμαστός Ἀπόλλων,
ποῦναι τρυφὴ μεγάλη καὶ μία τέρψις ὄλων,
τὴν νέαν ἑβδομάδα ὑπόσχεται ταινίας
πολλὰς καὶ διαφόρους κι' ἄλληθινὰ σπανίας,
καὶ θὰ μᾶς καταπλήξῃ μὲ κᾶτι νέα δράματα,
ὅπου θὰ τάνογγελλῃ μὲ πλοῦσια προγράμματα.